

om at være imødekommende overfor Mindretallet. Desværre har dette ikke haft nogen nævneværdig Betydning. Jeg tillader mig paa Flertallets Vegne at anbefale de to nævnte Ændringsforslag samt Lovforslagets Overgang til tredje Behandling.

Stauning: Den ærede Ordfører udtalte, saa vidt jeg forstod, en Beklagelse over, at det havde skortet paa Enighed med Hensyn til denne Sags Gennemførelse, og at vi som Følge deraf ikke gav noget godt Eksempel for Grønlanderne. Jeg for min Del kan ogsaa beklage, at det ikke er lykkedes at komme til Enighed om et Indhold af Lovforslaget, som kunde have gjort det antageligt for andre end det højtærede Regeringsparti. Det er jo ikke vor Skyld, at man stædigt har fastholdt Bestemmelser, der kun kunne faa et i hvert Fald efter min Mening højst mærkværdigt Udseende og gøre Lovforslaget uantageligt til Trods for Flertallets Ændringsforslag, der ikke i mindste Maade imødekomme vore Indvendinger.

Jeg havde Lejlighed til at udtale mig ved første Behandling og skal derfor om Sagen i dens Almindelighed henholde mig til, hvad jeg da udtalte. Ved Udvalgsforhandlingerne er det blevet mig endnu klarere, at Forslaget i den foreliggende Skikkelse er et højst mærkværdigt Forslag, som i saglig Henseende ingenlunde kan tilfredsstille de Ønsker, man har om Reformen i Styrelsen af Grønland. Vi maa derfor, for at kunne give Forslaget vor Tilslutning, fastholde vort Forlangende om Ændringer i det. Vi have sammen med to andre Mindretal i Udvalget stillet nogle Forslag, hvorefter Loven vil blive en Forberedelse til at fremskaffe Ændringer i Grønlands Styre. Vi kunne ikke tiltræde, at Styrelsen, førend der er foretaget en Undersøgelse, overgives til en ny Embedsmand som Overleder. Det forekommer os at være en Foregriben af Begivenhederne og en ganske utilbørlig Ting at sende en ganske ny Mand til Grønland med ikke alene den Opgave at undersøge, hvad der kan gøres for at hidføre Forbedringer baade for Grønlanderne og for den danske Stat, men samtidig med den Opgave at optræde som øverste Embedsmand med Myndighed til at træffe Afgørelse i Anliggender, som tidligere laa under Embedsmændene og Ministerierne. Vi finde det i højeste Grad utiltalende at etablere et saadant Guvernement samtidig med, at denne Guver-

nørs væsentligste Opgave er at undersøge de grønlandske Forhold. Jeg tror, at for saa vidt det lykkes at gennemføre det foreliggende Forslag, vil det i meget høj Grad bidrage til at nære og øge den Splid og Misfornøjelse, som i Øjeblikket er til Stede paa Grønland, og som man netop ved denne Sags Gennemførelse havde tænkt sig at dæmpe. Ved at sende en ny Embedsmand derop med Myndighed over alle de i Forvejen derværende Embedsmænd vil man utvivlsomt bidrage til, at Spliden og Misfornøjelsen brede sig blandt Embedsmændene og i Befolkningen, og i saa Fald er Muligheden for gode Resultater af Undersøgelsen paa Forhaand stærkt forringet. Der er fra vor Side intet Ønske om at faa gennemført et Forslag, som paa den ene Side ganske vist maaske kunde skaffe os nogle Oplysninger, men paa den anden Side vil bidrage til at øge Spliden deroppe, hvor det maatte være vor Opgave at skabe mere Tilfredshed, i hvert Fald Enighed om, at visse Foranstaltninger gennemføres.

Under Nr. 1 have vi tilladt os at stille et Ændringsforslag, som tilsigter Klarførelse af, at dette Lovforslag tilsigter en Forberedelse af senere Forslag om Grønlands Styrelse, og giver Indenrigsministeren i Forbindelse med Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet Adgang til at udsende en Kommissarius for at undersøge de Forhold, som kunne have Betydning for en saadan Lovgivning. Det fastslaas herigennem, at hans Opgave skal være en Undersøgelse og intet andet. Vi have den Tro, at det er nødvendigt, at Kommissarius faar et længere samlet Ophold paa Grønland. Vi mene, at for at faa Oplysninger, som ikke ere indhentede i en Haandevending og derfor mindre værdifulde, maa man kræve, at han i en samlet Periode — i Ændringsforslag 4 foreslaa vi en Periode af mindst to Aar — opholder sig paa Grønland og fører Forhandlinger med eller deltager i Forhandlingerne i Kommuneraadene og Landsraadene for at skaffe sig et saa dyrdybt Indblik som muligt i Forholdene deroppe. Jeg kan i denne Forbindelse tilføje, at mit personlige Ønske gaar endda videre end til to Aar. Navnlig kunde jeg have ønsket et længere Ophold, for saa vidt Stillingen bliver den, at den Mand, der kommer derop, ikke i Forvejen kan det grønlandske Sprog og derfor skal spille et Aar med at lære det. Men vi have samlet os om Ændringsforslag Nr. 4, hvorefter der stilles Krav om, at han skal opholde